

Duminică 8 Mai

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 9 Mai

19-21 Repetiții Fanfară

Marți 10 Mai

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 11 Mai

19-21 Repetiții Orchestră

Joi 12 Mai

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 13 Mai

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

- Sâmbătă 14 Mai

18:30-20:30 Întâlnire
tineret

*Hai deți să îi aducem în
continuare înaintea lui
Dumnezeu, în rugăciune și în
post, pe frații și surorile
noastre care suferă din punct
de vedere fizic:*

Stanici Maria
Bărbulescu Steluța
Ioan Timișan
Bobi Popovici (Becicherec)
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ligia Briscan

ANUNȚURI

1. În această după masă vom fi slujiți prin Cuvânt de către fr. George Ștefan, profesor de teologie din SUA.
2. Duminica viitoare, în cadrul serviciului divin de după masă, îi vom mulțumi lui Dumnezeu pentru mamele noastre, ocazie cu care vom fi slujiți de studenții creștini din Timișoara.

De ce sunt eu ca Toma...

Autor: Maria Luca

De ce sunt eu ca Toma și încă vreau dovezi
Că ești în viața mea, că încă mă iubești
Și-n ceas de părtășie Te vreau aieva Tată
Să-Ți pot vedea Ființa din slăvile cerești?

De ce când încercări voiesc să mă doboare
E slabă-a mea credință și mă aplec sub jug...
Când vin ispite multe din lume să mă-ncerce
Mă clatin căci din urmă neîmpliniri m-ajung!

De ce sunt eu ca Toma și nu mă-ncred în Tine
Deplin, fără rezervă și fără de dovezi?
O, iartă-mi neputința și slăbiciunea Tată
Căci inima fierbinte Tu o citești...o vezi!

Atinge-mă din nou și dă-mi înțelepciune
Să pot lupta cu viața...să fiu biruitor...
Să mă încred în Tine căci numai Tu ești Stânca
Și Medic în durere și sfânt Ocrotitor!

Lucuța Adrian – 09.05
Nușfelean Daniela – 09.05
Silagyi Estera – 10.05
Tănase Andreea – 10.05
Cristea Maya – 10.05
Fărcaș Adina – 12.05
Filip Mihaela – 13.05
Ilioane Marius – 14.05
Neșiu Doru – 13.05

*Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de
bucurie și nu ți se umple fața de rușine.*

Psalzii 34:5

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/proponeri: buletinduminical@biserica2.ro

BISERICA 2
Inradacinați în Cuvânt

Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Numărul 263 | 8 Mai 2016

TOMA - UCENICUL ÎNDOIELNIC

Unul dintre cei mai cunoscuți apostoli după Petru și Ioan este Toma. De obicei este numit "Toma necredinciosul", dar poate că nu aceasta era eticheta cea mai potrivită pentru el. În multe aspecte ale vieții, Toma s-a ridicat mai presus de această supranumire.

Îndoiala lui Toma s-a văzut atunci când ceilalți ucenici i-au spus vestea că Domnul Isus a înviat dintre cei morți. Ei erau în culmea fericirii pentru că-L văzuseră pe Domnul, dar când i-au împărtășit lui Toma vestea cea bună, el nu era dispus să creadă. Îi era foarte dor de Domnul și gândul învierii îi părea prea frumos ca să fie adevărat. De aceea, el le-a spus: "Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede." (Ioan 20: 25). Încercând să cumpănim starea ucenicilor, ne dăm seama că nici ceilalți nu au crezut în înviere până nu L-au văzut pe Cel înviat (Marcu 16: 9- 11). Prin urmare, toți ucenicii au fost înceteți în a crede. Toma îl iubea pe Domnul și nu putea suporta gândul de a renunța la speranțele lui în legătură cu învierea.

Când l-a văzut pe Toma după înviere, S-a uitat la el și a zis: "Adu-ți degetul încoace, și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna, și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios." (Ioan 20: 27).

Ca răspuns, Toma a făcut probabil cea mai măreață declarație care a ieșit vreodată din gura apostolilor: "Domnul meu și Dumnezeul meu!" (v. 28). Și, în clipa aceea, el a fost transformat într-un mare evanghelist. O serie de mărturii antice sugerează că Toma a ajuns cu Evanghelia până în India. În sudul Indiei sunt biserici care își trasează rădăcinile până la începutul epocii Bisericii, iar tradiția spune că ele au fost fondate prin lucrarea lui Toma. Sursele cele mai demne de crezare afirmă că el a fost martirizat pentru credință prin străpungerea cu o suliță - o formă potrivită de martiraj pentru unul a cărui credință s-a maturizat când a văzut semnul lăsat de suliță în coasta Învățătorului și pentru unul care dorea fierbinte să fie reunit cu Domnul său.

Dumnezeu dă har, îndurare și iertare păcătoșilor pocăiți și le transformă viața în vase folositoare care Îl glorifică. Și noi suntem în raza de acțiune a harului Său transformator.
Slavă Lui!

Pastor Ioan Cocîrțeu

TOMA ȘI SENSIBILITATEA LUI DUMNEZEU

ADI POP

Toma a fost și a rămas unul dintre cei mai cunoscuți apostoli ai Domnului Isus. Lui i se face o mare nedreptate în sânul creștinătății fiind poreclit „necredinciosul”. Porecla s-a născut din necredința sa la vestea învierii Domnului dintre cei morți. A cerut să pună degetul în rănilor Lui pentru a se convinge de realitatea învierii Lui. Toma este însă mai degrabă un negativist decât un necredincios. Evangheliile sinoptice doar îi pomenesc numele și doar Ioan ne ajută un pic în a portretiza acest personaj.

Prima apariție o găsim în episodul în care Lazăr a murit. Când Mântuitorul spune că Lazăr a murit, Toma adaugă: „haide să mergem să murim și noi cu El” (Ioan 11:16), adică cu Isus, care cu câteva zile înainte era pe punctul de a fi linșat de către iudei. Pentru că Betania era în imediat apropierea Ierusalimului, adică în sfera de influență a preoților și cărturarilor, Toma, când aude că Isus se va întoarce acolo unde este considerat inamicul numărul unu, înțelege că acesta este sfârșitul lui Isus. Ca un pesimist ce era, Toma se gândea că Isus merge la o moarte sigură. După vederile lui Toma, Isus va muri negreșit, dar este gata să meargă la moarte cu Isus. Toma nu vede decât dezastru la orizont dar este gata să moară împreună cu Domnul. Eroismul lui Toma vine chiar din faptul că este gata să se sacrifice și el împreună cu Isus.

A doua intervenție a lui Toma „...Doamne...nu știm unde Te duci: cum putem să știm calea într-acolo?” o găsim în Ioan 14:5. Întrebarea lui nu este întrebarea necredinței și nici nu e născută din curiozitate, ci e mai degrabă disperarea unei inimi plină de dragoste pentru Domnul ei. Toma vrea împreună cu Mântuitorul fie că e la moarte, fie că este altundeva. Se teme de singurătate. Zdrobit de posibilitatea despărțirii Toma spune exact ceea ce simte. Pesimismul din el nu vede gloria promisiunilor divine ci doar că Isus va pleca fără el.

Al treilea pasaj se petrece imediat după Învierea Domnului. El S-a arătat ucenicilor dar Toma a lipsit de la această întâlnire. Cu siguranță că acest pesimist melancolic, negativist, este distrus de moartea Domnului, probabil ascuns undeva. Vrea ca în singurătate să-și plângă mizeria vieții sale. Frica lui cea mai rea s-a adevărat: iudeii L-au omorât. Un asemenea om nu mai e în formă să vadă pe alții: se simte trădat, uitat și respins. Toma nu a mai participat la întâlnirea ucenicilor. Era un suflet prea sensibil și devastat de această pierdere. Și atunci când nu ești cu frații, pierzi întotdeauna lucruri foarte mari și pierzi prezența Domnului nostru. Și când pierzi prezența Domnului, când nu mai simți mângâierea Lui, când nu-I mai auzi cuvintele Sale, sporește necredința ta, crește distanța între tine și El. Și din cauza aceasta noi mergem la Biserică, ca Dumnezeu să ne vorbească iar noi să avem părtășie unii cu alții. Nu putem fi creștini de unii singuri.

Însă Toma e cu ucenicii câteva zile mai târziu iar Domnul Isus I se adresează lui special „Adu-ți degetul încoace Toma”. Dacă tu nu crezi numai ceea ce pipăi cu degetul, adu-ți degetul aici și pipăie coasta Mea. Am venit aici ca să-ți smulgi credința prin atingerea rănilor. Domnul este uimitor de tandru, de sensibil cu Toma. Eroarea lui Toma e mai degrabă eroarea iubirii și a dragostei. Isus îi înțelege slăbiciunea, neputința și vine să-I de-a dovadă pentru ca să creadă. În acel moment Toma face cea mai mare declarație a unui apostol: „Domnul Meu și Dumnezeul Meu”. Dumnezeu cunoaște chiar și incapacitatea noastră de a crede.

2

Toma a fost transformat de revelația învierii Mântuitorului. Pesimismul, negativismul și melancolia au dispărut pentru totdeauna. Duhul Sfânt de la Rusalii a coborât și peste el și de acolo a plecat înspre India să predice Evanghelia. Multe biserici din sudul Indiei își revendică originea de la Toma. Pe un mic deal lângă aeroportul Kenany din Madras se află mormântul lui Toma. Tradiția spune că în acel loc a fost străpuns de o lance. A murit pentru credință, a murit pentru Domnul său.

Pentru mine una dintre dovezile incontestabile ale Învierii Mântuitorului este transformarea dincolo de orice imaginație a ucenicilor. Unul dintre ei a fost Toma...iar tu poți fi de asemenea un martor al celei mai mari minuni din istorie.

DE PREFERAT, SĂ FII CA TOMA...

DARIUS FILIMON

Vremea în care trăim, da, este o vreme în care cei mai mulți cred. Problema este că unii prea cred. O credință ușoară. Cred că tot ce zboară, se mănâncă.

Un vânt ușor simțit luna dimineața la cafea, care aduce o bârfă despre un slujitor al Domnului sau despre oricine altcineva, îi face pe cei mai mulți să-i dea crezare. Asta da credință!

Mă întreb atunci, ce va fi când se va împlini ceea ce a spus Isus Hristos și anume că, va veni vremea când se vor ridica hristoși mincinoși și proroci mincinoși și vor face semne mari și minuni în așa fel încât să înșele de este cu puțință chiar pe cei aleși. (Matei 24:23,24)

Înțelegeți dragilor, că sunt momente în viața și situații, în care noi chiar trebuie să fim necredincioși datorită credinței pe care o avem în Hristos, dacă o avem.

Nu îl mai acuzați atât de mult pe Toma că a avut nevoie de semne ca să creadă. Orice tâlhar răstignit avea semne în palme și în picioare, dar Toma știa că Hristosul lui răstignit, avea un semn distinctiv de toți ceilalți și anume, semnul din coastă.

Fiți ca Toma, necredincioși, în unele situații și nu mai dați crezare oricărui duh...

Fiți ca Toma și să aveți întotdeauna un semn distinctiv al Domnului Hristos prin care să îl deosebiți de alți hristoși mincinoși, care vor face și ei semne și minuni, dar ca să înșele.

Fiți ca Toma și spuneți: Domnul meu și Dumnezeul meu cu fapta și nu cu buza.

Toma, după această frumoasă declarație făcută Domnului, a plecat să misioneze în India, unde a murit moarte de martir. Noi, după declarațiile pe care le facem duminică în biserică, plecăm, și luna și marțea și miercurea, fiecare are viața lui la școală, la servicii, în societate, cu vecinul etc.

... de preferat, să fii ca Toma!

3